

ZPRAVODAJ

57. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ
V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1987
NA POČEST 70. VÝROČÍ VELKÉ ŘÍJNOVÉ SOCIALISTICKÉ REVOLUCE

PŘEDSTAVUJEME

DS ZK ROH Metra Blansko

V souboru z Blanska představujeme dnes opravdového debutanta Jiráskova Hronova. Soubor úspěšně pracuje už 20 let a jeho jistý odklon od činohry směrem k muzikálovým a kabaretním metodám ho dosud zařazoval do specifického postavení. Moderní divadlo, které však rozšířilo žánrový rozsah dramatického umění, rozšiřuje zároveň i možnosti použití všech dostupných výrazových prostředků. V programu 57. JH uvádí dramaturg, režisér a scénograf Jiří Polásek poznámku, že „tzv. kamenná dramatika pracuje hlavně systémem příběh = proud“, a my využíváme jeho osobní přítomnosti v redakci Zpravodaje, aby tuto poznámku rozvedl v souvislosti s orientací souboru.

„Domnívám se, že ač nechceme sledovat nejnovější divadelní výboje, odlišuje se naše prá-

ce maličko od běžného repertoáru amatérských scén. Je to (dokončení na str. 2)

HOSTÉ V HLEDIŠTI

Věru není snadné uhlídat před Jiráskovým divadlem v proudících davech návštěvníků představení letošní národní přehlídky čestné hosty, abychom na některého z nich nezapomněli. Díky místopředsdovi organizačního štábu 57. JH, vedoucímu odboru kultury ONV v Náchodě Josefu Kindlovi kape spolupráce i informovanost na výbornou, takže o včerejšku můžeme říci, že kromě tradičních a pravidelných hostů byl k vidění také režisér pražského Divadla na Vinohradech a pedagog DAMU František Štěpánek.

Divadelní soubor Domu kultury ROH Sigma Olomouc se nemůže pochlubit tak bohatou historií jako většina souborů, které na Jiráskově Hronově vystupují, neboť vznikl na podzim roku 1985 právě v souvislosti s otevřením olomouckého Domu kultury. S hrou Jana Roubala, který je duší celého souboru, vystoupil již na několika krajských přehlídkách a reprezentoval české amatérské divadlo na Divadelní Spišské Nové Vsi 1987. Zítra se olomoučtí ochotníci představí hned třikrát v Jiráskově divadle ...

Náměstek ministra kultury ČSR dr. Josef Švagera předal v sobotu v obřadní síni MěstNV v Hronově dvě čestná uznání, která udělil ministr kultury ČSR Ladislavu Lhotovi za pomoc při organizaci 55. Jiráskových Hronovů a Vladimíru Dědkovi za podíl na rozvoji amatérského divadla na okrese Mělník. Snímek Jiřího Glůcka je ze slavnostního aktu.

NOVÁ TVÁŘ: Kateřina Fixová

Když tak o tom přemýšlím, zjišťuji, že vlastně nevím, jak začít. Případá mi podivné představitelce Káti Fixovou jako novou tvář Jiráskova Hronova. Myslím, že nebudu daleko od pravdy, když budu tvrdit, že mnohem z nás se její jméno ihned spojí s Anebdivadlem z Prahy, souborem, který na Jiráskově Hronově již třikrát vystupoval, poprvé s Adamem Stvořitelem. Právě v této úspěšné inscenaci diváky zaujala představitelka zdánlivě malé role, postavy Zmetka. Avšak víme, že na divadle není malých (dokončení na str. 2)

Dnešní program 57. JH

- 9.30 Diskusní kluby ve skupinách
- 13.00 Organizační štáb 57. JH
- 13.00 Diskusní klub Klubu režisérů
- 13.00 Setkání Severočechů
- 16.30 DS ZK ROH Metra Blansko:
J. Suchý, F. Havlík:
Hra na dr. Johanna Fausta
Praha II, Karlovo nám. 40
- 16.30 Studijní představení
- 18.30 Vítání DS DK ROH Sigma Olomouc
a Divadla Lucerna KD Praha
- 19.30 DS ZK ROH Metra Blansko:
J. Suchý, F. Havlík:
Hra na dr. Johanna Fausta
Praha II, Karlovo nám. 40
- 19.30 Studijní představení
- 21.00 Film: Báječní muži s klikou
- 21.30 Zasedání poroty
- 22.00 Patronátní večer

ZŠ
klub JD
ZŠ
Staropadořka
JD

Žďárky
schodiště JD
JD

Žďárky
park AJ
klub
Spice

4/87

střípky ze zákulisí

UŽITEČNÁ PUBLIKACE

V informačním středisku na náměstí se objevila užitečná brožurka — sborník materiálů z Národní konference o amatérském divadle, která se před nedávnem konala v Praze. Jednotlivé příspěvky zachycují v kostce současný stav amatérského divadla i základní směry jeho dalšího vývoje. Brožura se dostane na všechna okresní i krajská kulturní střediska nebo je možné vyžádat si ji v informačním centru 57. JH.

MARNÉ ČEKÁNÍ

Známý brněnský režisér P. Sch. byl především pozván jako host na KMD do V. Dřevíče a doprovázen scénografem J. Z. se tam vypravil v podvečerních hodinách. Pravděpodobně proto, že nebyl náležitě identifikován při vstupu do učebny, byl vykázan na chodbu a poučen, že vstoupit může po skončení výuky. Po nějaké době, která se mu na chodbě jevila už dlouhá, osmělil se znovu a vstoupil. Místnost však byla prázdná, takže se P. Sch. společně s J. Z. odebrali zpět do Hronova v mírném mženi deště.

DEFEKT NEBO EFEKT?

Členové divadelního souboru z Doubravice u Pardubic uvedli v neděli odpoledne v parku Aloise Jiráska „Veselo hrůza na mostě“ od V. K. Klicpery. Ovšem při závěrečné scéně jim určitě nejvšelejší nebylo, neboť se jim postavená scéna rozsypala. Útěchou může být však skutečnost, že drtivá většina z více jak dvou set diváků v hledišti zmíněný defekt nezaregistrovala v domněnku, že jde o úmyslně naaranžovaný, efektní prvek!

POCHVALA RESTAURACÍM

Nejen z úst návštěvníků, ale také na organizačním štábu 57. Jiráskova Hronova byl několikrát oceněn zodpovědný a iniciativní přístup oblastního podniky Restaurace Náchod k zabezpečení pohostinských služeb ve městě. Všechny problémy se operativně řeší díky tomu, že ředitel náchodského závodu soudruh Bulva pravidelně dochází na jednání do štábu, což bohužel neplatí o další organizaci — SD Jednota Hronov... Možná právě proto se podařilo urychleně zvládnout i sobotní výpadek elektrického proudu v hotelu Sokol. Nu a o vztahu personálu podniku Restaurace k účastníkům Jiráskova Hronova může leccos napovědět provoz zahradní restaurace u Radnice, která využívá i v tomto deštivém nestálém počasí každé „suché chvíli“ k nabídnutí pohostinství pod širým nebem.

Vítání souborů na schodišti Jiráskova divadla patří k letitým zvykům Jiráskových Hronovů a pro hostující soubory bývá velmi často nezapomenutelným zážitkem právě tento vstup do „Mekky“ našeho amatérského divadla. Snímek Jiřího Glůcka je z vítání divadelního souboru MĚKS Prachatice.

O ČEM SE HOVOŘÍ

Předmětem této rubriky by patrně neměla být jen problematika organizačních záležitostí JH, neboť smysl jejího titulu je dost široký na to, aby obsáhl i otázky kolem samotného divadla. Amatérské divadelnictví, které dospělo v ČSSR k nebyvalé úrovni, nemíní pochopitelně ustrnout a hledat cesty svého dalšího rozvoje. Uvedený příspěvek Alexandra Gregara si neklade jiné cíle, než zprostředkovat impuls pro zamyšlení o dalších možnostech metodické činnosti. Celek a část aneb co by prospělo amatérskému divadlu.

Myslím, že by se tato úvaha dala rozšířit i na další obory ZUČ, na Jiráskově Hronově se však držíme svého kopyta. Chtěl bych připomenout článek prof. Císaře ve 29. čísle Tvorby (Část a celek), v němž kromě pojme-

nování současných tendencí v amatérském divadle — nejen ideově uměleckých, ale i strukturálních, píše, že „...posun, k němuž došlo na „špičce“ amatérského divadla, se nemůže naprosto plně uskutečnit v je-

PŘEDSTAVUJEME

Divadelní soubor ZK ROH Metra Blansko

(dokončení ze str. 1)

dáno složením našeho souboru, jehož členové jsou přirozeně muzikální, ale i chutí hrát hodně za sebe. Vypovídá o našem vztahu ke hře a hlavně o našem vztahu k otázkám kolem nás. Proto se čas od času pokoušíme o svůj pohled na hry Jiřího Suchého. I o svůj vklad do nich. A právě ve hrách tohoto autora, v jejich skladbě, v systému — trochu kabaret, trochu hra, vidíme tu odlišnost od běžné dramatiky u nás zdomácnělé. Tedy ne příběh — proud, ale příběh plný odboček, tichých zátok, vedlejších ramen a tu a tam i peřejí.“

● Jak se tento názor projevil během dvaceti let na vašem repertoáru?

„Dvacet let je doba neuvěřitelně dlouhá. Zpočátku šlo o seznamování, o průzkum terénu. Pomáhaly nám v tom hry Voskovce a Wericha, zkoumali jsme taje hry bratří Čapků — Ze života hmyzu, učili jsme se u Gogola, Goldoniho. Pak přišel pan Hrabal. A v posled-

ních letech jsme se pokusili, v bohužel nerealizované premii inscenace o Haškovi — Potužilovy Švejky a o u nás nás neobvyklou formu — Smočkova Dr. Burkeho.“

● Zajímalo by mne, jak v patnáctitisícovém Blansku vznikl soubor, jehož nároky na herectví se zvýšily o pěvecké a hudební schopnosti?

„Sice nevím, proč redaktoři kladou s oblibou záladné otázky, leč pokusím se nejen odpovědět, ale dodám — i pohybové, pane redaktore, i pohybové.“

Takže — že by se se nám adepci zrovna hrnuli, tak to rozhodně ne. A navážu. Evolučí... postupně. A především kamarádstvím. Je-li kvalita těchto složek rok od roku výraznější, pak je to především zásluhou dvou velice pracovitých a nadaných lidí — Miloše Libry, nejen výtečného aranžéra, ale i trpělivého pedagoga v roli korepetitora a Petra Borii, zkušného choreografa a kantora, který vnáší do našich inscena-

NOVÁ TVÁŘ:

Kateřina Fixová

(dokončení ze str. 1)

rolí, Káta všem tuto pravdu potvrdila a její Zmetek se stal zážitkem, na který se dlouho nezapomíná.

V druhé inscenaci, se kterou bylo Anebidvadlo na Hronově, ... a jitra jsou zde tichá, jsme ji neviděli, neboť v té době se věnovala právě narozené dceři. Ale již ve Florencii 1536 aneb Lorenzacio? byla opět na prknech Jiráskova divadla.

Uznejte sami, jakápak nová tvář? Faktem je, že v roli moderátorky diskusního klubu jsme ji ještě neviděli, a proto o ní v danou chvíli hovoříme jako o tváři nové. Co bych na ni tedy ještě prozradila? Že vystudovala DAMU, je zaměstnaná v Divadle pracujících v Mostě a o amatérské divadlo ani v nejnějším neztratila zájem, o čemž svědčí i to, že je na Jiráskově Hronově. mg

ho celku“. Souhlasím, ale přesto se domnívám, že pro další existenci amatérského divadla v Čechách a na Moravě je třeba změnit názor na možnosti toho divadelního celku — z hlediska hlubší kultivace amatérského divadla a jeho vztahu ke společnosti, z potřeby překročení stále existujících a dokonce fungujících „obrozeneckých i osvětářských prahů“, které si mnohdy neuvědomujeme nebo nepřipouštíme.

Přes poučenost, vzdělanost i talent poměrně slušné „části“ (dokončení na str. 4)

cí tu potřebnou divadelnost.“
● Jaké máte pocity před prvním účinkováním souboru před národním obecenstvem JH?

„Role kritizujícího ironika se v mém případě změnila v třesoucí se uzlíček nervů. Nevím, proč starého muže musel potkat tenhle osud. Lépe jsem se cítil v té první roli.“

Ale to je jen můj pocit. A jen jedna jeho část. Ta méně příjemná. Ta příjemná je v pocitu, že jsme se konečně vyšplhali na vrcholky hor. A my se, všichni z našeho divadla, na vrcholky dosud neztečené, šplháme rádi. Nejen v přeneseném slova smyslu, i rok co rok v našich milých Tatrách, kam si vždycky v září, na pár dní, jako parta zajedeme.

Jinak jsme v Hronově jako doma, neboť řadu let si s hronovskými vyměňujeme představení.

A na tohle, festivalové, se opravdu těšíme.“

Přeji vám, aby se souboru U NÁS líbilo a dařilo i na jevišti.

—ekP—

TŘI VETERÁNI

Ne, teď nebude řeč o známém filmu režiséra Oldřicha Lipského. Kruh přátel Jiráskova divadla uspořádal v neděli odpoledne ve Slávii „Setkání s nejvěrnějšími“, besedu na počest těch ochotníků, kteří se zúčastnili dvacetkrát a vícekrát Jiráskova Hronova. Pamětní listy se svým jménem a počtem „Hronová“ převzalo celkem 52 veteránů, mezi kterými byli i tři premianti s neuvěřitelnou šňůrou účastí. Míla Labík z Červeného Kostelce se totiž zúčastnil 56 ročníků Hronova a jen o jeden „starší“ méně mají na svém kontě Láďa Lhota z Prahy a ing. Ladislav Hrudík z Náchoda!

JAK JE TO S MAJKOU?

Informace ve Zpravodaji o diskusních klubech a porotě vzbudily u některých čtenářů zájem o podrobnosti o letošní hronovské roli Majky Bokové. Takže: Majku Bokovou jsme přemluvili (dost obtížně), aby po několikaletém úspěšném moderování diskusních klubů pracovala v letošním ročníku jako členka poroty. Potom ale došlo k tomu, že Darja Mrázová, která měla také letos vést jeden z klubů, krátce před začátkem přehlídky sdělila, že bohužel ze závažných rodinných důvodů nebude moci přijet. Protože v té době už prakticky všichni ti jiní, kteří přicházeli jako

moderátoři v úvahu, byli na dovolené, anebo se na ni chystali, poprosili jsme Majku Bokovou, aby jako členka poroty zvládla ještě i záskok v moderování klubu za Darju Mrázovou (s tím, že přitom nebude moci vést žádný rozhovor se souborem, protože se to s klubem časově překrývá). Majka s tím nakonec souhlasila, protože ví, že nám tím vytrhla trn z paty — a především proto, že fandí amatérskému divadlu a chce, aby „Hronov“ dobře běžel, za což jí děkujeme.

Zdeněk Jírový,
předseda programové rady JH

Při svém pobytu v Hronově se v sobotu sešel náměstek ministra kultury ČSR dr. Josef Švagera v obřadní síni městského národního výboru také se zahraničními hosty letošní národní přehlídky. Živou diskusi dokumentuje i tento snímek Jiřího Glůcka.

CO DĚLAJÍ ZAHRAŇIČÁŘI?

Zahraniční hosté mají po dobu pobytu na letošním Jiráskově Hronově připraven pestrý a bohatý program, spojený ovšem také s neustálým cestováním, neboť jsou ubytováni v náhodském hotelu Beránek. Napří-

(dokončení na str. 4)

Trvalý zdroj inspirace

Požádali jsme předsedkyni SČDO Stanislavu Weigovou, aby se s námi podělila o své zkušenosti se současným amatérským divadlem v SSSR. Navštívme tedy společně s ní Mladé divadlo v Gatčině.

Snad nikdy jsem tak nezalitovala, že nejsem malířkou, jako právě v Gatčině, ve které jako by idylicky dozníval raný klasicismus 18. - 19. století blízkeho Leningradu. Kolem gatčinského zámku se nadto ještě na ploše 700 hektarů soustředily asi ty nejmalebnější modřiny, lípy, stříbrné jasaný a jilmy. V parku zvaném „Zvěřinec“, kde se dříve pořádaly šlechtické hony, se teď prohánějí skupiny trénující mládeže. Gatčina, která je kromě toho významným vědeckým, průmyslovým a zemědělským střediskem, má totiž v leningradské oblasti prvenství jak v kultuře, tak ve sportu.

Pokud jde o kulturu, dbá se zde jak o restaurování vzácné architektury, tak o udržování místní puškinovské tradice. Společnost pro ochranu historických a kulturních památek tu vybudovala jedinečné muzeum literárního hrdiny Puškinovy povídky „Správce poštovní stanice“ v domku Samsona Vyryna, postaveném na počátku minulého století u nedaleké vesničky Vyry. Rozvíjí se však zde mimořádně i zájmová umělecká

činnost, hlavně mládeže, ve 44 klubech a 174 zájmových kolektivech. V úhledné žluté budově gatčinského Kulturního domu jsou hrdi jak na svůj unikátní kolektiv, který právě s tímto kroužkem často spolupracuje, zejména při vystoupeních pro děti. „Držím se zásady, že repertoár je nutno vybírat podle typu a problémů kolektivu. A protože jsme mládežnický kolektiv, zajímáme se především o to, čím žije a zabývá se mlá-

70. VÝROČÍ VŘSR A DIVADLO

dež.“ Takhle formuloval svou základní koncepci režisér souboru Sergej Rytov. Potom mi vyprávěl, jak hned na začátku udělal zajímavý pokus. Zdramatizoval román Vjačeslava Kondratěva „Saška“ a nechal hrát devatenácti- a dvacetileté členy souboru situace jejich vrstevníků z roku 1942, kteří tehdy jednoznačně museli řešit otázky života a smrti, války a míru. A dnešní mladí z Gatčiny nezklamali, pochopili a intuicí našli v

sobě tutéž pravdivou strunu, která zněla stejně jako u těch mladých, kteří tehdy museli umírat ve válce. „Pro děti hraje také“, dodává Sergej Rytov. „Hráli jsme pohádku „Kocour v botách“. Potom máme na repertoáru pohádky národů Sovětského svazu, je to sedm pohádek - anekdot, například gruzinská, ruská, běloruská, o zvycích a lidské moudrosti. Herci tam hrají, zpívají, tancují, takže jak vidíte, inklinujeme k syntetickému žánru a k využívání složité divadelní formy“. O vynikající pohyblivosti a temperamentu mladých herců, jejich schopnostech pro zpěv i pantomimu jsem se přesvědčila nejen na jejich představeních, ale i při „kapustníkách“ - groteskních a parodických improvizovaných scénkách o zvířatech a lidech na společenském večeru v Kulturním domě. O o jejich jazykových schopnostech se mohly přesvědčit i československé děti. Když totiž tento soubor přijel na zájezd do Československa výměnou za pražský soubor DOPRAPO, dokázali gatčinskí herci zahrát některé pohádky dokonce česky.

ANKETA

DOTACE NEBO SAMOSTATNOST?

Přiznám se, že mě dosud nenapadlo uvažovat o tom, že by náš soubor toužil osamostatnit se.

Je to především proto, že náš zřizovatel - SKP Havlíčkův Brod - vytváří velmi dobré podmínky pro činnost souboru. Náklady na inscenace i další činnost jsou kryty v dostatečné míře z předem schváleného rozpočtu. Výdaje jsou plánovány mnohem vyšší než vyžadované příjmy. Dramaturgie je ovlivňována především rozhodnutím dramaturgické rady souboru a schopnostmi i možnostmi všech členů. Rovněž tak počet sehraných představení. Ta, hraná mimo Havl. Brod, závisí především na iniciativě a časových možnostech členů souboru. Zřizovatelem je pak práce souboru využívána v maximální míře, zejména v systému MÄK.

Samozřejmě, že i u nás existuje společenská objednávka, která zvyšuje počet hodin strávených na přípravě akcí a zatěžuje část souboru tvorbou o něco odlišnou, než je vlastní amatérské divadlo. Přesto si myslím, že každý soubor by měl na některé společenské události reagovat, i když by jej o to nikdo nepožádal. I v tomto případě nemá náš soubor nikterak svázané ruce, naopak je mu projevována důvěra v dramaturgii i realizaci a výsledek je vždy patřičně oceněn.

A toto propojení iniciativy a důvěry vede k pocitu kvalitního zájem, které ve zřizovateli máme.

Lída Honzová,
ADIVADLO Havl. Brod

Amatérské divadlo a SČDO

Otázky „jaký je vztah amatérských divadelníků a SČDO“ a „co může jeden pro druhého udělat“ mohou vytvořit názor, že na jedné straně jsou divadelní amatéři a na druhé straně SČDO. Je pravdou, že někteří lidé si takto otázku pokládají. Domnívám se, že takové vyjádření vychází z nepochopení hlavního smyslu a poslání SČDO. Jako předseda Západočeského krajského výboru svazu jsem i u nás v kraji dostával otázku „a co mi dá SČDO, když do něho vstoupím?“ Moje odpověď byla vždy jedna: „Co ty dáš SČDO, když do něho vstoupíš?“. V tom je přece smysl členství v dobrovolné zájmové organizaci. Pomocí organizace sdružující zájemce o určitou činnost, pomáhat ji rozvíjet, dostávat ji na vyšší stupeň společenského postavení a zvyšovat úroveň její výsledné práce. Toto „sdružení“ představuje určitou sílu a or-

(dokončení na str. 4)

CO DĚLAJÍ ZAHRAŇAČÁŘI?

(dokončení ze str. 3)

klad včera ráno si „vynutili“ u ředitele Okresní galerie výtvarného umění v Náchodě Jindřicha Roubíčka časné otevření malé výstavní síně na náměstí VRSR, aby si se zájmem prohlédli výstavu ilustrací zasloužilé umělkyně Ludmily Jiřincové. Kromě pravidelného sledování dění v Hronově, mezi které patří také dva diskusní kluby (ten první se v neděli odpoledne velmi zdařil), se chystají na zájezdy do okolí — na prohlídku státního zámku v Novém Městě nad Metují, rekonstruovaného Městského muzea v Jaroměři i na světově proslulý Proboštův betlém v Třeběchovicích pod Orebem. Na závěr svého pobytu v Hronově pak dostanou mj. i soubor fotografií, které jim budou po návratu domů připomínat letošní vrcholnou přehlídku amatérského divadla u nás.

Miloš Fendrych, jinak agilní člen Kruhu přátel Jiráskova Hronova a hronovského divadelního souboru (v civilu pak ředitel Náchodského kulturního střediska) nemá kolem sebe ozbrojenou stráž: to je jen fotografická vzpomínka na předvečer 57. Jiráskova Hronova a tradiční Oheň přátelství v parku Aloise Jiráska.

Foto: Jiří Glück

O ČEM SE HOVOŘÍ

(dokončení ze str. 2)

amatérských divadelníků se jina „část“, rovněž poměrně slušná, projevuje diletantismem, vyplývajícím také z porušení kontinuity přirozeného vývoje souborů, z „nedostatečnosti“ estetické výchovy na školách, která pro značné množství mládeže nestaví divadlo do centra zájmu ani kulturně společenského, ani estetického. A konečně i z důvodů havarijního stavu vnímání uměleckého díla, tzn. i divadla, na němž se podepisují masové sdělovací prostředky a denní spotřební užití. K diletantismu lze přiřadit i formy exhibicionismu a epigonství, které řečeno s Janem Vedralem v jeho příspěvku na Národní konferenci o AD, jsou „nebezpečným prostředkem ke zvyšování vlastního sebevědomí předstíráním obsaženosti a zastíráním myšlenkové prázdnoty, galapřehlídkou vlastní představitivosti“.

Proč o tom uvažují? Domnívám se, že přes existenci státních kulturních zařízení, ÚKVČ počínaje a OKS konče, přes rozsáhlou spolupráci s profesionálními divadelníky, různé dílny a

vzdělávací akce „schází našemu amatérskému divadlu to, co v některých socialistických zemích (snad proto, že mají jinou tradici než my) pokládají za běžné. Profesionální pracovníci. Vzdělání a vychování v oboru. Absolventi středních a vysokých uměleckých škol, kteří by v okresech a krajích pracovali se soubory přímo. Nejen jako příležitostní konzultanti nebo režiséři, ale jako vedoucí souborů, třeba několika najednou, jako metodici, kteří vedle metodického organizačního práce vyvíjejí vlastní tvůrčí činnost se souborem nebo soubory. Kterí jsou ve funkcích profesionálních dramaturgů a metodiků ZUČ na KKS, kteří jsou profesionálními pracovníky klubových zařízení. Vyškolení organizátoři s vlastní uměleckou tvůrčí schopností a pedagogickými vlohami. V době počítačů je to, myslím, požadavek opodstatněný. Chceme-li vychovávat děti ve výpočetní technice (ze všech přece nebudou inženýři), nesáhne po jakémkoliv vychovateli, ale vyzveme vyškoleného odborníka a zaplatíme ho,

byť by šlo i o začínající stanici mladých techniků.

Domnívám se, že k tomuto řešení péče o kulturně výchovnou činnost a aktivizování občanů v ZUČ i v místech mimo centrum bude muset dojít. Ale už dnes by bylo na čase zřizovat katedry či obory při našem uměleckém školství - nebo již dnes hotovým profesionálním umělcům a odborníkům vytvořit takové sociální a materiální podmínky, aby práci v klubových zařízeních a kulturních střediscích považovali za souměřitelnou s uměleckým povoláním. A navíc, aby kulturní zařízení měla potřebná „okénka“ a mohla tyto pracovníky zaměstnat. Aby celek mohl být součástí „části“ - a naopak.

Zítřejší program 57. JH

9.00	Pohovory se souborem	Klub JD
9.30	Diskusní kluby ve skupinách	ZŠ
13.00	Organizační štáb 57. JH	Klub JD
14.00	DS DK ROH Sigma Olomouc: J. Roubal: A od toho tygra vy strach nemáte?	JD
16.30	Divadlo Lucerna KDP Praha: W. Allen: Zahraj to znovu, Same!	Žďárky
16.30	DS DK ROH Sigma Olomouc: J. Roubal: A od toho tygra vy strach nemáte?	JD
16.30	Hurá za princeznu	park AJ
18.30	Vitání Divadla Dialog DK ROH Plzeň	schoďišť JD
19.30	DK DR ROH Sigma Olomouc: J. Roubal: A od toho tygra strach nemáte?	JD
19.30	Divadlo Lucerna KDP Praha: W. Allen: Zahraj to znovu, Same!	Žďárky
21.00	Film: Putování Jana Amose	park AJ
21.30	Zasedání poroty	Klub
22.00	Patronátní večer	Spice

Kupte si Zpravodaj!

Mladí kameloti patří neodmyslitelně k Jiráskovu Hronovu a distribuci našeho Zpravodaje. Jejich dychtivost než vyjde další číslo se vzápětí projevuje i v neuvěřitelné vynalézavosti jak svůj počet výtisků co nejrychleji prodat. Jednu perličku zažil i nejmenovaný člen organizačního štábu (Z. J.), ke kterému se přiřítit klíčová slova: „Soudruhu, kupte si Zpravodaj!“ Když se chlapci dostalo odpovědi: „Já už ho mám!“, zklamane si povzdychl, aby potom vítězoslavně triumfoval: „Tak si kupte ještě jeden!“

ANKETA

(dokončení ze str. 3)

ganizační schopnost hledat cestu, jak se k nim dostávat. Dovoluji si tvrdit, že takto chápe postavení SČDO i náš Západočeský KNV, když v dokumentu přijatém na krajské konferenci ZUČ určující hlavní směry ZUČ do roku 1990 uvádí: „V této souvislosti rozvíjet spolupráci se SČDO a to i na úrovni okresů i kraje“.

Vlastimil Ondráček,
Karlovy Vary

Je mimo veškerou pochybnost, že amatérské divadelnictví je integrální součástí našich kulturních dějin - jako hnutí i jako zdroj nezastupitelných hodnot, které v jeho kontextu vznikají, obnovují se a rozvíjejí. Avšak při hlubším studiu dějin kultury tento důležitý jev jenom ustupuje do pozadí, ztrácí se, téměř jako by nebyl.

Proto si myslím, a léta práce v oboru mne o tom přesvědčují, že je nutné věnovat problematice amatérského divadelnictví nejen metodickou pozornost, ale zabývat se jím systematicky z nejruznějších zorných úhlů, učinit z něj předmět komplexního vědeckého výzkumu - v lokálním měřítku i obecněji.

Právě v této souvislosti může SČDO sehrát velmi podstatnou roli - vyvíjet aktivitu směřující k soustředování informací, vytváření nejširší kvalifikované základny pro rozvoj kritiky amatérského divadla, sledování procesů, které jsou výsledkem dosavadních tradic i zdrojem nových. Svaz by tak mohl výrazněji přispět k tomu, aby amatérské divadelnictví kulturní dějiny sice spoluvytvářelo, ale aby s využitím vlastních sil také komplexně vypovídalo o této problematice.

PhDr. Milan Marek,
Olomouc